

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De impijs & peccatoribus, & improbis viris, atque iniustis & flagitiosis. cap.
xii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A. *stem non habet: qui autem acceptam iniuriam recordatur, nunquam hoste caret, vt qui propriam conscientiam hostem habeat.*

DE IMPIIS ET PECCATORIBVS, ET
malis & improbis viris, atque iniustis & flagi-
tiosis. CAP. XII.

B

ON acquiescas ei, neque audias, neque parcat ei oculus tuus *Deut. 32.*
vt miserearis & occultes eum, sed statim interficies. Sit pri-
mum manus tua super eum, & post te omnis populus mit-
tat manum. Propter impietatem cordis gentium Domi- 9.
nus exterminabit eos ante faciem tuam: non propter iusti-
tiam tuam, nec propter sanctitatem cordis tui introibis, vt hæ-
reditate possideas terram ipsorum, sed propter iniquitatem gen-
tium istarum Dominus exterminabit eos ante faciem tuam. Deum, qui te ge- 32.
nuit, dereliquisti, & oblitus es Domini creatoris tui. Dominus non ignoscet 29.
ei: sed quam maximè furor eius fumabit, & zelus contra hominem illum.

Exterminate gentes has à facie vestra, & non erunt vobis in laqueos, & in *Iosue. 23.*
scandala, & in clauos in calcaneis vestris, & in sudem oculis vestris, quia non au-
dieritis vocem Domini Dei vestri. Et erit quemadmodum Deus delectatus
C. est in vobis vt faceret vobis bona, ita delectabitur Dominus in vobis vt vos ex-
terminet.

Ab iniquis egreditur iniquitas.

Factum est autem sermo Domini ad Iehu contra Baasa, dicens, Pro eo quod *3. Reg. 16.*
exaltaui te de puluere, & posui te ducem super populum meum Israël, tu autem
ambulasti in viis Ieroboam, & peccare fecisti populum meum Israël, vt me irrita-
res in peccatis eorum: ecce, ego demetam posteriora Baasa, & posteriora domus
eius: & faciam domum tuam sicut domum Ieroboam filij Nabat. Qui mortuus
fuerit de Basa ciuitate, comedet eum canes: & qui mortuus fuerit ex eo in regio-
ne, comedent eum volucres cœli.

D. Laus impiorum breuis, & gaudium hypocritæ ad instar puncti. Si ascenderit *Iob. 20.*
vsque ad cœlum superbia eius, & caput eius nubes tetigerit, quasi sterquilinum
in fine perdetur, & qui eum viderant, dicent, Vbi est? Furor super peccatores
irruet: & tunc cognoscent vbi est eorum materia. Qui seminant iniqua, dolo- 4.
res metent: à præcepto autem Domini peribunt: & à spiritu iræ ipsius delebun-
tur. Ante faciem impiorum quis fixit? Lux impiorum extinguetur. Facies 18.
impiorum ignominia replebitur. Tota vita impij in cura est: cum putabit om- 15.
nia sibi pacata esse, veniet ipsius subuersio. Spes impij peribit: deserta enim erit 8.
ipsius domus. Scena ipsius vt araneæ tela futura est. Dies iræ superueniet ipsi.

Lucerna impiorum extinguetur: veniet autem ipsius subuersio, & erunt sicut
E. paleæ à vento. Oculi impiorum tabescent: spes enim ipsorum perditio. 21.

Qui diligit iniquitatem, odit animam suam. Non habitabit iuxta te ma- *Ps. 10. 5.*
lignus: neque permanebunt iniusti ante oculos tuos. Consumetur nequitia
peccatorum, & diriges iustum. Contere brachium peccatoris & maligni. 7.

Periit memoria eorum cum sonitu. Pluet super peccatores laqueos, ignis 9.
& sulphur. Multa flagella peccatoris. Vultus autem Domini super facien- 10.
tes mala: vt perdat de terra memoriam eorum. Mors peccatorum pessima: & 31. 32.
qui oderunt iustum, delinquent. Inimici Domini simul atque honorati fue- 36.
runt & exaltati, deficientes quemadmodum fumus deficient. Vidi impium
superexaltatum, & eleuatum sicut cedros Libani: & transiui, & ecce non erat.

Iudica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta. Quid 42. 51.

A Hæc dicit Dominus: Ipsi ædificabunt, & ego destruam. Mal. 1.
 Similiter odio sunt Deo, impius & impietas eius. Etenim quod factum est, cū Sap. 14. 6.
 eo qui fecit, exterminabitur. Spes impiorum tanquã lanugo quã à vento cir- 5.
 cunfertur, & vt fumus, qui à vento dissipatus est. Nationis iniquã dirã sunt 3.
 consummationes. Vani sunt omnes homines, in quibus non subest scientia 13.
 Dei. Et de his quã videntur, non potuerunt intelligere eum qui est: neque ope-
 ribus attendentes, agnouerunt artificem. Miseri: & in mortuis spes illorũ est. In
 impiis vsque ad finem misericordiã expers furor superuenit.

In synagoga potentium exardescet ignis. Vindicta impiorum ignis & ver- Eccli. 16. 7.
 mis. Ignis, grando, fames, & mors, omnia hæc ad pœnã impiorum creata 39.
 sunt. Mors & contentio & gladius & flagrum aduersus peccatores creata sunt.

Vã vobis homines impij, qui dereliquistis legem Domini. Luctus mortui se- 22.
 ptem diebus: stulti autem & impij omnes dies vitã illorum. Vt gladius anceps
 omne peccatum. Non sibi complacet Altissimus in oblationibus impiorum.
 Quasi à facie colubri fuge ab omni peccato. Nam si accesseris ad illa, fuscipient
 te: Dentes leonis dentes ipsius, interficientes animas hominum. 21.

Multi dicent mihi in illa die, Domine Domine, nõne in nomine tuo dæmo- Mat. 7.
 nia eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Et tunc confitebor ipsis,
 Quia nunquam noui vos. Discedite à me omnes qui operamini iniquitatem.

Omnis qui facit peccatum, seruus est peccati. Seruus autem non manet in do- 1. 8.
 mo in æternum.

C Me miserum, qui ne illud quidem meminerim, Deum mentem cernere, atque Petri.
 animã vocem obseruare. Hostis meus ad peccatum me adiuuans, hoc mihi pro-
 ponit, Deum ad misericordiam propensum esse, meque peccantem toleraturum.
 Ac minimẽ statim percussus, non propterea finem peccandi feci, verum potius
 veniam contempsi, ac Dei lenitatem animique aequitatem consumpsi.

Quemadmodum colliguntur zizania, & igni cõburuntur: sic erit in consum-
 matione seculi huius. Mittet filius hominis angelos suos, & colligent de regno
 ipsius omnia scandala, & eos qui faciunt iniquitatem. Et iacent eos in caminum
 ignis. Illic erit fletus & stridor dentium. Tunc dicet his qui à sinistris erunt,
 Discedite à me maledicti in ignẽ æternũ, qui paratus est diabolo & angelis eius.

D Malus homo de malo thesauro cordis profert mala. Ex abundantia enim cor- Mat. 12.
 dis os loquitur.

Non potest arbor bona malos fructus facere: neque arbor mala bonos fructus 7.
 facere. Ex fructu enim arbor cognoscitur. Non enim colligunt ex spinis ficus,
 neque ex tribulis uvas.

Stipendia peccati, mors. Rom. 6.

Concupiscentia cùm conceperit, parit peccatum. Peccatum autem cùm con- Iac. 1.
 summatum fuerit, generat mortem.

Qui facit peccatum, ex diabolo est: quia ab initio diabolus peccat. 1. Io. 1.

Quorundam peccata manifesta sunt, præcedentia ad iudicium: quorundam 1. Tim. 5.
 E autem & subsequuntur.

Acerbissimus cruciatus, apud eos qui mente præditi sunt, est à Deo seringi. Basil.

Impietas proprie appellatur peccatum illud, quod in Deum committitur.

*Fieri non potest vt quispiam à recta via deflectat, nisi animus ipsius Dei obliuione Dei obli-
 prius laborarit.* uio pecca-

*Ne quis ex ijs, qui falsas de Deo opiniones habent, existimet gratas atque acceptas esse sa est.
 laudes eas, quas in psalmorum cantione ad Deum transmittit.* Dei igno-

Dei ignoratio mors est animæ. ratio ani-

*Cui vã? cui tribulatio? cui animi anxietas & tenebræ? cui æterna condemnatio? An mã mors. An mã mors.
 non ijs, qui à fide descuerunt, cãmque abiurarunt? Quodnam autem abnegationis indi- Hom. ad-
 cium est? An non quia pacta sua abrogarunt? Quemadmodum enim diuinæ fidei cõfessio hort. ad
 Bapr.*

beatitudinem piis promissam conciliat: sic eiusdem inficiatio impietatis poenae obnoxium F
hominem reddit.

Hom. in Psal. 33. simile. Immitter angelus Domini. Omnibus qui Domini fidem amplexi sunt, angelus semper praesto est: dummodo cum per flagitiosa opera minimè propellamus.

Ut enim fumus apes in fugam vertit, & foetidus odor columbas pellit: sic etiã luctuosum ac foetidum peccatum custodem nostrum angelum.

Hom. in Psal. 48. Qui laboravit in hoc seculo, viuet in finem. Qui autem in deliciis atq; omni voluptatis genere & mollitie degit, purpurâque & bysso induitur, & splendide quotidie epulatur, nec virtutis adipiscendae causa quicquam laboris subire vult, is nec laboravit in hoc seculo, nec viuet in futuro: verum vitam eminus videbit, poenas dans in camino ignis.

simile. Quemadmodum umbra corpus, sic peccata animas comitantur, atque commissa flagitia perspicue repraesentant. G

Hom. 2. in Hexa. Nondum condemnatio fertilitati terrae impedimentum afferebat. Antiquior enim hæc erat peccato, quod ea poena nos multauit, ut panem nostrum in vultus nostri sudore comedendum habeamus. Ceterum rosa olim spinæ expers erat: post autem floris elegantiae

Cur spina rosa adiuncta est: ut fructus iucunditati vicinum maerorem habeamus, sicq; peccati nobis in mentem veniat, quo factum est, ut terræ spinas & tribulos nobis proferre necesse sit.

Hom. 6. in Hexa. Si Solis cõspectu satiari nõ possumus, qua tãdẽ pulchritudine est sol ille iustitiæ? Si cæco detrimẽti est sol illi nõ cernere, quãtũ tandẽ peccatori damnũ est vera hac luce orbari?

Ex Canon. Graue peccatum est, utpote quod animam in inferni profundum deprimat. Quod peccamus, non aliunde nobis oritur, quãtã quod Dei metus a nobis absit. H

Alhort. in Bapt. Si bonum est peccatum, ad extremum usque ipsum serua. Si autem perniciosum est ei a quo perpetratur, quid in his, quæ exitiosa sunt, perseueras?

Nemo bilem euomere querens, id agit, ut per malam & intemperantem victus rationem eam sibi copiosius aggerat.

Salutis negotium nõ esse differendam. Dilationis tuæ causam intelligo, etiam si eam verbis obtegas. Res ipsa clamant, ut voce obticescas. Sine, ut ad turpia & obscena oblectamenta carne abutar, ut in voluptatum ceno voluter, ut manus cruentem, ut aliena eripiam, ut versutè ac subdole incedam, ut peierem ac mentiar: ac tum poenitentiam agam. Vide, ne dum spe veniæ peccatorum agmen colligis, peccatum quidem cumules, veniam autem minimè consequaris.

Deus non irridetur. Ne in salutis negotio callidum quendam negotiatorem te prebeas. I

Perniciosa est voluptas. Ne dicas, Lex quidem bona est: sed iucundius peccatum. Voluptas diaboli hamus est, ad exitium trahens. Voluptas peccati mater est, mortis stimulus. Voluptas aeterni vermis nutritrix est: quæ ad breue quoddã tempus peccantẽ saginat: post autẽ felle amarior digeritur.

Nihil aliud clamat dilatio, quãtã ista: Regnum in me teneat peccatum: postea regnabis quoq; aliquando Christus. Exhibebo mēbra mea arma iniustitiæ ad iniquitatẽ: deinde exhibebo etiã ea quoq; arma Deo. Sic nimirũ Cain quoq; sacrificia offerebat: nõpe prima ac

Dilatatores Caino similes. præstantiora vsui suo ac voluptati, secunda ac deteriora creatori ac donatori Deo. Cum viribus ad operandũ polles, iuuenilẽ tuam aetatem in peccatis consumis: cum instrumenta elanguerunt, tum Deo ipsa offers, hoc est cũ nulli iam vsui sunt: verum ut iaceant necesse est, fracto videlicet ac debilitato vigore, propter tabem ex temporis longinquitate con-

tractam. Atqui senilis castitas nõ est, verum libidinis impotentia. Mortuus corona nõ donatur. Nemo ob perpetrandi mali imbecillitatẽ iustus censendus est. Dum viribus vales,

psal. 30. fac rationis ope peccatum vincas. In hoc enim virtus sita est, ut quis declinet a malo, & faciat bonũ. Nam alioqui abstinere a peccato, per se eiusmodi est, ut nec laudem nec poenã mereatur. Si propter aetate duntaxat peccare desinas, infirmitati gratia habenda est. Por-

ro eos demum laudibus afficimus, qui voluntate atque animi inductione boni sunt, non qui necessitate quadam peccare prohibentur. Iam, quis tibi vita metam præfixit? Quis tibi senectutis spatium præstituit? Quis apud te ita certus ac locuples futurorum sponsor est?

Non vides infantes morte abripi? non aetate florentes abduci? Non vnus idemq; vita terminus omnibus præscriptus est. Quid expectas, dum febris beneficio tibi poenitentia con-

tingat: cum videlicet nec loqui, ac fortasse ne quidem audire poteris, non manus in caelum tollere, non in pedibus stare, non adorationis causa genu flectere?

ibid. Pro. 1 Nemo te seducat inani b^o verbis. Irruet enim in te repentina calamitas, & interit^o, qua-

A si tēpestas ingruet. Venit tristis angelus, q̄ animā tuā peccatis cōstrictā per vim abducit ac pertrahat, idē dē ad res huiusce vitæ oculos retorquentē, ac citra vocem illā ingemiscētē, nimirū luctū organo iā præcluso. O quā rei psū lacerabis, quātū luctū excitabis, quātū te licet incastrū, præteritorū pœnitēbit, cū iustorū in præclara illa donorū distributione niteant. Latitiā, ac peccatorū in densissimis tenebris mœstitiā cernes! Qualis tū in cordis cruciatu tua oratio erit? Me miserum, qui grāue hoc peccati onus nō abiecerim, cū tū facile ac prōptum esset id excutere: Verū malorum horum sarcinā mecū pertraxerim. Me miserum, qui vitiorum labes nō eluerim, sed scelerib⁹, rāquā notis quibusdā, me cōpunxerim. Nunc Impiorum cum angelis essem, nunc cœlestib⁹ bonis magna cum voluptate fruere. O improba consistētia! Propter breuē peccati incurritatē sempiternis cruciatib⁹ afficior. Propter carnis volubilitatē in ignē cōjicior. Iustū Dei iudiciū est. Vocabar: nec obsequabar. Docebar: nec animū sermo. adijciebā. Assuerabat mihi: & ego irridebā. Hæc, & alia idē dices, calamitatē tuā deplorans, si morte præreptus fueris. Peccati labores gehēne labor & mœstitia expectat.

B Mihi propter te collachrimare subit, o homo, cum te ignominiosa opera magna Dei gloria anteferre cogito, ac, dum propter libidinis & intemperantiæ suauitatem a peccato ad bapt. diuelli non potes, te ipsum a bonis in pollicitatione reconditis excludere, ne videas bona cœlestis Hierusalē. Illic angelorū myriades, promogenitorū celebritas, Apostolorū throni, Prophetarum subsellia, Patriarcharū sceptrā, Martyrū coronā, iustorū encomia. In horum numerū cooptari fac quæso concupiscas, ablutus nimirum, ac per Christi donum sanctificatus. Aut gehennam time: aut adipiscendo regno stude. Ne vocationem tuam asperneris.

C Promptum ac procliuē est vitium, etiam nullo trahente. Solers ad inuenienda mala est impietas, atque ad aggrediendū aliquid mirē audax. Et verò quonam pacto hominibus parcerent, qui diuinitati minime pepercerunt?

Hoc primum nomine homo se pœnæ obnoxium Deo reddidit, quod ab effectuore suo defecit, atque ad aduersarium transfugit. Etenim a naturali domino profugit, ac se apostata mancipauit. Deinde autem, quia malam peccati seruitutem voluntatis libertate potiore habuit, priusque duxit ab exitiosa potentia tyrannide opprimi, quā Deo seruire.

Institutio in malo, progressionis ad virtutem initium est.

Nulla alia mali substantia est, quā disunctio a bono.

Peccatum, dum committitur, pudoris aliquid adiunctum habet: cum autem admissum est, eos, qui id admisserunt, impudentiores reddit.

D Non affligi, sed peccare, malum est. Hæc demum afflictio grauis est. Non ij duntaxat, qui impiē se gerunt, sed ij etiam, qui cum alios ab impietate abducere queant, ob segritiam tamen ac socordiam id facere recusant, eadem pœna afficiuntur. Ne roges pro populo hoc, inquit Deus ad Hieremiam. Quoniam si steterint Moyses & Samuel, non exaudiam eos. Ex quo intelligi datur, peccata quadam esse, quæ veniam omnem excedant, nec excusationem ullam consequi possint.

Nihil exitiosius est, quā a Deo ita deseri, ut nulla nostri cura & providentia tangatur: nec ullum ob grauisima crimina grauius supplicium irrogari potest, quā ut qui a Deo deseriatur & orbetur. Qui enim seruatoris Dei ope ac presidio caret, hic sub hostium ac prædonum potestate est.

E Itane tandem, cum rex terrenus, etsi ab omnibus minimē videatur, tamen per leges & edicta, & auctoritatem ac potentiam & imagines esse credatur, Deum tamē per opera atque potentiam intelligi non vis?

Deum ignorātes, propterea cū non ledemus: verū nos ipsos eius amicitia priuabimus.

Nulla inquam hæresis de Ecclesia triumphauit: verum semper quidem fuit: at postquam aliquantum progressa est, statim euanescit.

Vt oculus turbatus, sic anima quoque a repugnantibus naturæ dogmatibus infecta & conspurcata, veritatis lucem planē intueri non potest. Quin ne ea quæ ad pedes sunt, uident. Nam & in turbida aqua testudines quoque oculis orbatas reperiri aiunt.

Effrenata prosperitate morbus cum sapientia coniunctus præstantior est.

Qui, cum multa peccent, nullis tamen supplicis afficiuntur, in metu ac timore uersari debent. Etenim per impunitatem ac lenitatem Dei, pœna illorum incrementum capit.

D. IOANNIS DAMASCENI

Sceleratus quisque, quod iustum est, malum dicere consuevit. F
Maxim. Si nihil mali admittis, nihil prorsus est quod extimescas. Sin malè ac sceleratè viuis, iudicem time.

Sili. Si inter serpentes, alios aliis atrociores inuenimus, non est dubium, quin inter vitia quoque alia aliis grauiora sint, atque item inter demones alij aliis improbiores.

Cum animus per peccatum ab inescantibus impuris demonibus facile interimatur, aptè profectò locutus est is qui dixit, Capior tanquam leo ad cædem.

Bonum suapte natura sursum fert, malum autem, cum qui malo delectatur, ad ima detrahit: quemadmodum etiam ait Salomon, Pedes stultitiæ, eos, qui ipsa videntur, in infernum demittunt.

Diabolus p Per Babylonem nō, nunquam diabolus intelligitur. Quandoque anima ex variis tēta- G
Babylonē tionibus concreta, atque conflata. Interdum mundus, ob eam confusionem & ludibrium
interdum atque imposturam, quæ in ipso versatur.

designa- Quidam, etiam sine ulla aduersitate ac necessitate, diuino desiderio atq; amore impulsī,
tur. ad Deum accedunt, fugā relictis iis rebus, quæ in hoc mundo pulchræ & iucundæ vidētur.

stupiditas pecca- At tu, rot ærumnis percussus, adhuc obstinatus hæres, ac res cū materia coniunctus ample-
torū. cteris: cumq; peccatis præferis, id tamen sentire nō vis, sed quasi instructa acie Deum, homo mi ferrime, ad iracūdiām prouocas.

Si sensu præditus esses, res ipsæ huius vitæ te impellerent, vt ad Deum confugeres, ac salutem obtineres. At quoniam velut sponte in malo langues, vide quæ te arreptura sunt, vt in medio rerum mundanarum pessima morte vitam claudas, atq; ad futurum æuum H
 omni virtute vacuus abeas.

Studiorum tuorum fructus ipse comedis. Etenim ab Esaia dictum est, Ipsi comedent opera malitiæ suæ. Porro cum peccatus improbitate informatur, execranda cogitationes ex eo profiliunt.

Perridiculum fuerit, quadrupedibus quidem imperare, à peccato autem in seruitute teneri.

Peccatores Peccatores omnes πολλοί ποιοι, hoc est multiplices, dicuntur. Alius enim modus est forni-
πολλοί ποιοι cationis, alius iræ, inanis gloriæ, inuidiæ, recardationis iniuriarum, ac reliquorum item
psal. 67. vitiorum. Contra iusti μόνος ποιοι, hoc est vniusmodi sunt. Eoque nomine ait beatus Dauid,
 Dominus habitare facit vnius moris (μονοτρόπος) in domo.

Si leprosus quondam, punctam carnem habens, simul atq; cum fide Christum sum- I
 mum Deum adiit, eam ab omni labe puram recepit, ecquid tu fidē ac preces adhibere gra-
 uaris, vt impuris & execrandis animæ morbis libereris?

2. Pet. 2. An te illud fugit, quod à quibus animæ vitiis quispiam superatus est, eorum quoque seruus efficitur? Atqui non sumus filij ancillæ, sed liberæ: vt à peccatis disuncti libertate fruamur.

Præstabilius est homini, seruum effici, atq; ad eò seruorū, vt in turbidis ani-
 mi affectibus in seruitutem trahi. Persæpe ingēs mare nauigasti, quantique timoris sit nauigare, non ignoras. Quanto tandem formidabilior est iudicij recardatio?

Demonū Non omnibus demonibus eadem studia, aut eadem praua munia à diabolo imperantur.
diuersa of Alij enim aliud execrādum, ac Deo inuisum munus committitur. Etenim alij blasphem-
ficia. iæ cogitationes in hominum pectoribus insculpunt. Alij turpes cupiditates animæ sua-
 dent. Alij in vanam gloriam, & liuorem, & iram, ac ceteros affectus, eam excitare solent. Alij inuentionum materias hereticis subministrant. Alij ciendæ gulæ & temulentiæ ac fornicationi operam impendunt. Alij per insomnia & gentiles obseruationes, fumum & imposturam faciūt. Alij hominum voluptates in corpus iniiciunt, sensusque caligine ac tenebris opplent. Alij incantatoribus & veneficis operam nauant, ipsisque opitulantur. Alij ad vaticinatores accurrunt, ac cum ipsis versantur. Atque, vt rem breui complectar, quæque demonum classis peculiare quoddam ministerium, & officium animæ pestiferum, nacta est.

Qui labris tantum Christum confitetur, operibus autem negat, hic in ipso non est, nec cum in se habet: quippe cum is dumtaxat ipsius particeps esse possit, qui in eo omnia efficit.

Tum

A Tum demum priora peccata condonantur, cum poenitentia consentanea opera postea efficiuntur. Nam si quis, dum adhuc ea perpetrat, quæ vituperatione ac poena digna sunt, poenitentiam simulat, is veniam haudquaquam consequetur: quippe qui adhuc ea committat, quæ lege diuina interdicta sunt.

Cum impius Basilides Euangelistam Ioannem aliquando salutasset, ac dixisset, Agnosce nos? nulla interposita mora, Agnosco te, inquit Vir sanctus, primogenitum Satanae.

Non externum morbum, sed peccata, quæ morbum accersunt, extimescimus: & morbum animi, non corporis.

Sit lex ista constituta aduersus eos, qui res sanctas ac diuinas non sanctè, atque à Deo dignum est, cernere cupiunt, cæcitatæ poenam inferre.

B Si Deum regem habere cupis, fac à peccato abhorreas. Quonam enim pacto is sub Dei imperio esse poterit, qui peccatis delectatur?

Ita naturæ comparatum est, vt mens pura veritatem cernat: ac Deus se ei spectandum præbere solet. Itaque omnes illi, qui à veritate aberrarunt, ob id aberrarunt, quia improbè ac sceleratè vixerunt. Puniantur ergo hæretici, nõ quia hæretici sunt, sed quia malè & flagitiosè vixerunt. Neque enim fieri potest vt quisquam hæreticus fiat, nisi prius, vel in vita im- verbis, vel in actionibus, rationes vitæ suæ malè compararit. Quocirca meritò condem- nabuntur, non quia offendunt, sed quia seipsos per ebrietatem, & contumaciam, & auari- tiam excæcantes, in tenebris ambulant.

C DE IMPECCABILITATE: ET QVOD

præter Deum nemo à peccato immunis sit.

CAP. XIII.

VM purus erit homo coram Domino? Nemo mundus à Iob. 25. forde, neque infans cuius est vnus diei vita super terram.

Cœli non sunt mundi in conspectu eius. Quis homo erit extra culpam? Quomodo erit homo iustus coram Deo?

Si iniquitates obseruaueris Domine, Domine quis sustinebit? Non intres in iudicium cum seruo tuo Domine: quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

D Quis potest dicere, Mundum est cor meum, purus sum à peccato? Prou. 20.
Non est homo iustus in terra, qui faciat bonum, & non peccet. Eccl. 7.
Si dixerimus quia peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, & veritas in nobis non est. 1. Jo. 1.

DE IIS QVI AD EA VITIA, QVIBVS

renunciauerunt, rursus redeunt. CAP. XIII.

ECLINANTES in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem. Psal. 124.

Sicut canis, qui reuertitur ad vomitum suum: sic imprudens, qui iterat stultitiam suam. Prou. 26.

Si auerterit se iustus à iustitia sua, & fecerit iniquitatem secundum omnes abominationes, quas operari solet impius, nõ quid viuere? Omnes iustitiæ eius, quas fecerat, non recordabuntur. In præuaricatione, qua præuaricatus est, & in peccato suo, quod peccauit, in ipsis morietur. Ezech. 18.

Iustitia iusti non liberabit eum, in quacunque die peccauerit: & impietas impij non nocebit ei, in quacunque die conuersus fuerit ab impietate sua, &c. 33.

Qui baptizatur à mortuo, & rursus tangit eum, quid proficit lauatio eius? Sic homo, qui ieiunat in peccatis suis, & iterum eadem faciens, quid proficit humiliando se? Orationem illius quis exaudiet? Qui reuertitur à iustitia ad iniquita-